

Op de dag van de begrafenis werd in Rotterdam een Brabants-Limburgse Havendag gehouden en bij die gelegenheid heeft burgemeester Van Walsum, die dit alles in een vorige functie van zeer nabij meemaakte, aan dit werk van Willem van der Lugt sympathiek herinnerd.

Het is wel zeker dat een activiteit van deze aard hem de meeste bevrediging gaf. In de Nijverheidsraad b.v., waarvan hij lid werd in 1925, nam hij later ontslag. Mogelijk heeft hij zich daar toch minder op zijn plaats gevoeld.

Van het katholieke organisatie-leven is hierboven al gewag gemaakt. Willem van der Lugt speelde een leidende rol in de Algemene Katholieke Werkgevers Vereniging, had zitting in het dioceesaan en federatie-bestuur, en was in de kring Rotterdam-Schiedam een bindende figuur. Zijn bestuursfuncties vervulde hij in de jaren 1923 tot 1948.

Na de tweede wereldoorlog naderde het ogenblik, dat hij zich uit de zaken zou terugtrekken. In 1947 vierde hij zijn gouden jubileum in het bedrijf en dat was meteen het afscheid. Een paar jaar later eindigde ook zijn lidmaatschap van de Kamer van Koophandel.

Enkele functies hield hij aan, zoals die in de Raad van Toezicht van de Katholieke Economische Hogeschool in Tilburg, waarin hij meer dan dertig jaar zitting had. Voor het overige verlegde zich zijn activiteit van het maatschappelijke naar het kerkelijke leven. Als twintigjarige was hij al Vincentiaan geworden en hij is het bijna een kwart eeuw gebleven. Op hoge leeftijd liet hij zich nog vinden om het voorzitterschap op zich te nemen van de Katholieke Actie in zijn parochie.

Trouw stempelde heel zijn wezen. Trouw aan familie en vrienden, die altijd op hem rekenen konden. Trouw aan zijn stad, waaraan hij zo verknocht was. Rotterdammer was hij in hart en nieren en in zijn bibliotheek nam de plaatselijke geschiedenis heel wat planken in beslag. Trouw ook aan zijn Kerk. Hij was een vriend van de Salesianen en had een bijzondere verering voor Johannes Bosco en Dominicus Savio. Een jaarlijkse retraite in de week voor Pasen sloeg hij niet gaarne over en toen hij ambteloos geworden was ondernam hij met zijn vrouw verre reizen om bekende bedevaartplaatsen te bezoeken.

Tal van eerbewijzen vielen hem ten deel. Hij was officier in de Orde van Oranje Nassau en ridder in de Orde van St. Gregorius.